

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalms LVI. Miserere mei Deus quoniam con.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Mane querar, seræ lugebo ad tempora lucis,
 Effugient medium nec mea uota diem.
 Audiet & gemitus & uerba rogantia, pronis
 (Certa fides causæ est) auribus accipiet.
 Is mihi pacificam præstabit ab hoste quietem,
 Qui mihi tot studuit noxius esse modis.
 Audiet, & studia aduersa mala deprimet hostis,
 Solus in immota conditione manens.
 Nulla quidem spes est mutari posse malignos,
 Qui Dominum toties irreuerenter habent.
 Inicere manus in amantes fœdera pacis,
 Pacta profanarunt religiosa Dei.
 Ore ferunt pacem butyro quod mollius esset,
 Sæua tamen tacito pectore bella mouent.
 Lenia uerba oleo quouis magis ore loquuntur,
 Illa tamen gladij fortis acumen habent.
 Res curasq; tuas Domino committe potenti,
 Is tua, teq; ipsum, cuncta tenere potest.
 Ipse loco faciet stabili consistere iustum,
 Et bona lætificæ pacis habere dabit.
 Tu pater effuso gaudientes sanguine, tandem
 In mortis foueam præcipitanter ages.
 Dimidiæ non illi attingent tempora uitæ,
 Sed mihi spes in te fixa tenaxq; manet.

Addit in fine
 infectionem
 hostiū & com-
 minationem.

Insignis doctri-
 na in omnibus
 periculis & tē-
 rationibus uti-
 lis.

PSALMVS LVI.

Miserere mei Deus quoniam con.

ARGUMENTVM.

Est oratio pro liberatione ex periculo, in
 quo

quo fuit, cum exularet. I. Samuel. XX. Vocat autem Dauid se mutam columbam, quæ tantum gemitu ostendit dolorem suum: Nam inter exteros non fuit ei tutum loqui.

*Sceptra Palaestini cum quæreret aduena Regis,
Exul adhuc querula concinit ista chely.
Hac nos uoce graues contra licet ire tyrannos,
Qui uerbum Domini qualibet arte premunt.*

Vincenti aureum ornamentum Dauid de Columba muta, inter alienigenas, cum apprehenderent eum Philistæi in Gath.

Propositio precationis.

Svmme parens rerum, miserum me respice, cuius Pectora crudeli pressa sub hoste iacent.

Narratio periculorum.

Fortiter insistent, nunquam me affligere cessant,
Qui calcant animæ colla subacta meæ.

Quoq; magis doleam plures grassantur in unum,
Qui capiti intentant tela cruenta meo.

At mea dum nimio sunt corda subacta timori,
Spes opis, & uenice tu mihi certa uenis.

Consolor me quod non mea cupiditate, sed Deo uocante Rex sum.

In uerbo Domini mihi gloria uera manebit,

Vni fixa Deo, spes mea semper erit.

Quæ mihi donec erit, sicut non fracta manebat,

Non hominum metuum prælia, robur, opes.

Artibus assiduis mea uerba euertere tentant,

Nil nisi conantur posse nocere mihi.

Insidijs coeunt mea dum uestigia seruent,

Vt uitæ abrumpant languida fila meæ.

Seruantur quod iniqua patrent, quos ipse sub imas

Inferni iratus præcipitabis aquas.

Fac libeat numerare fugas quas passus oberro:
 In uacuo lacrimas codice scribe meas.
 Illarum numerus tibi iam constabit, & harum
 Qui mihi quàm uellem nunc quoq; maior adest.
 Tunc hostes mihi terga dabunt, cum te ipse uocabo,
 Tunc mihi, cognoscam, quod Deus esse uelis.
 Laus mea sermo Dei, Domini mea gloria uerbum,
 Hac spe non metuam quid mihi faxit homo.
 Ad te uota Deus mihi sunt concepta, quod isthæc
 Laudibus æternis omnia plena feram.
 Tu quia crudeli seruasti à morte redemptum,
 Ne caderent nostri per loca fluxa pedes.
 Ut mihi & ante Deum liceat defigere gressus,
 In qua uiuentium gloria luce sita est.

Repetit pre-
 cationem.

Insignis conso-
 latio, q̄ Deus
 suoꝝ lacrimas
 numeret, ergo
 nō erunt impij
 perpetuo impu-
 nes.

PSALMVS LVII.

Miserere mei Deus, miserere mei.

ARGUMENTVM.

Est oratio non dissimilis præcedenti in
 alio periculo Dauidis, quod est I, Samuelis
 XXI, & XXIII.

Speluncæ latebris cum delitisset Odollæ,
 Iniusta queritur se ratione peti.
 Sic male qui regum nos insectantur in aulis,
 Vlisci his lacrimis possumus ante Deum.
 Vincenti aureum ornamentum Dauid, ne periret,
 cum fugeret a facie Saul in speluncam.

Respice fidentem tibi mi Deus, esto benignus
 Cui sine te non est qui ferat ullus opem.

Propositio.

Cuius